

Ovdragsel, i Forhaabninger, i Stuffer, og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, kunde efter min Mening være sparet, naar den ærede Minister i Kraft af sin Stilling som Indenrigsminister havde hævdet denne i Ministerraadet sammen med de Kollegaer, der delte hans Opfattelse. Vi vilde da have været friede fra de Forhandlinger, jeg her har nævnt, og alle de forskjellige Ulemper, der her have været omtalt. Mågten disse forskjellige Transaktioner formentlig have ført til, at vi hurtigere have faaet en Bane i Nordvestsjælland og maasse hurtigere en Bane i Västland, er dermed ikke godtgjort, at Staten (er) bleven mindre indviklet med Rentegaranti, nu, thi den Rentegaranti, vi skulde give for de Baner, der her er Tale om, og jeg efter det Lovforslag, vi i Vedtøge igaar, andrager jo dog omtrent 1/2 Million Rd., i et Øjeblik at jo ved 1000 gram synt daadrag med 1975 ans om med

J. M. Mørk: Mågten der hørtærede Formand, ikke ønsker at faae Spørgsmaalet om de sendte svarende Binter mellem Moskilde og Holbæk bragt ind under nærværende Forspørgsel, kan jeg dog, da Sagen er bleven berørt, ikke afholde mig fra at udtale mig. Da jeg har været med blandt dem, der hos den hørtærede Minister have gjort Skridt for at faae valgt den kortest mulige Linie mellem Moskilde og Holbæk af Hensyn til de hybste Interesser, og det nu oplyses, at den ærede Minister mener, at kun en længere Linie end den, vi haabede at faae, kan blive realiseret paa Grund af Pengespørgsmaalet, maa jeg dog sige, at det gjør mig ondt, og at jeg maa beklage, at den ringe Soufflet, der, som jeg har hørt, kun skal midgjøre et Par Hundrede Tusind Rigsdaler, har været Grunden til, at ikke en betydelig kortere Linie bliver valgt, og saaledes ikke de Interesser have kunnet fyldestgøres, som her høves for de fjernere Egne af Sjælland. Men, hvis der saaledes aldeles afgjort kun foreligger Valget mellem de to længere Linier, som jeg ikke Andet end endnu stærkere beklage, at faae, saavidt mig er fore-

bragt, den Bane staar for Tav, til at blive valgt, der vil medføre den længste Tid, til at blive fuldført; thi det er jo ganske klart, at næst efter Spørgsmaalet om at faae den for de Interesser, jeg taler for, gunstigste Retning valgt, bliver det andet Spørgsmaals, dette at faae Banen fuldført, saa hurtigt som muligt. Men nu er saavidt jeg har erfaret, den Linie, som Indenrigsministeren lægger sin Indflydelse i Vægt skaalen for, baade lidt længere end den, som jeg har nævnt, og end den Bane, som der for Drigt nærmest er Tale om, at vælge; men den bliver ogsaa en Bane, der, hvad jeg meget maa beklage, vil medføre en Forlængelse af mindst et Aar af den Tid, der vil medgaa til Fuldførelsen. Det ønsker jeg for at være i alle Henseender meget uheldigt, og da jeg ikke tror, at Hensynet til den Egn og Horns Herred, som den ærede Minister her har paakaldt, alligevel vil i nogen væsentlig Grad blive fyldestgjort ved denne Linie, skjønner jeg ikke rettere, end at, naar den ene Part ikke bliver bedre tilfreds, end den anden, og den anden Part det gjælder, at det Mindste om de Interesser, jeg har været Talsmand for, erklærer sig fuldstændig utilfreds med Valget, da er det gjorte Valg meget uheldigt. Jeg skal ikke forfølge denne Udtalelse videre som Forspørgsel, men haabe, at Ministeren vil overbete den helen Sag endnu en Gang; thi jeg synes, det taler for sig selv, navnlig efter at man nu fra de Herrer, Rigsdagsmand fra de paagjældende Egne har hørt, at de Interesser, som den ærede Minister har paakaldt til Bedste for denne Binter, nemlig Horns Herreds Interesser, dog ikke af dem anerkendes, at ville derved få Fyldest.

Zable: Her er ved denne Forspørgsel Tale om at indetkomme et Krab eller en Forventning, som nogle Egne af Landet tro at have faaet ved den Lov, som Rigsdagen har vedtaget. Under disse Forhandlingerne maa det være mig tilladt at minde om, hvad der stete her i Thinget. Det forekommer mig